

Procedura repatriacyjna

DOLNOŚLĄSKI
URZĄD WOJEWÓDZKI
we WROCŁAWIU

KARTA USŁUGI

Nr: **SOC-
OP.0133.6.2021**

Data zatwierdzenia:
18.10.2021 r.

Procedura repatriacyjna

Co to jest repatriacja ?

Repatriacja oznacza powrót do Ojczyzny osób pochodzenia polskiego, a także jest akcją prowadzoną przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, mającą na celu spełnienie etycznego obowiązku zadośćuczynienia historycznych krzywd Rodakom zamieszkałym w azjatyckiej części byłego ZSRR. W preambule ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. *o repatriacji* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1472) można przeczytać, że „W poczuciu głębokiej więzi z Polakami - potomkami dawnej Rzeczypospolitej, ofiarami komunistycznego terroru, przemocą zmuszonymi do opuszczenia ziemi przodków, osiedlonymi wbrew własnej woli na najtrudniejszych do zamieszkania obszarach byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich; pozbawionymi możliwości powrotu do Polski, prześladowanymi z powodu swojego pochodzenia oraz przywiązania do wiary, tradycji i umiłowania wolności, skazanymi na pracę w nieludzkich warunkach, głód, choroby i częstokroć na fizyczne wyniszczenie; którzy, mimo wszelkich przeciwności, nigdy nie wyrzekli się Polski, jej tradycji i kultury, a miłość i przywiązanie do Ojczyzny przekazali swoim potomkom - pragnąc zadośćuczynić za doznawane przez zesłańców krzywdy, (...) powinnością Państwa Polskiego jest umożliwienie repatriacji rodakom, którzy pozostali na Wschodzie”. Ustawa o repatriacji umożliwia, zatem powrót do kraju osobom, które na skutek historycznych uwarunkowań nie mogły się w Polsce nigdy osiedlić.

Repatriacja to także jeden ze sposobów nabycia obywatelstwa polskiego przez osoby pragnące przesiedlić się na stałe do Rzeczypospolitej Polskiej, bowiem osoba przybywająca do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy krajowej w celu repatriacji nabywa obywatelstwo polskie z mocy prawa z dniem przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej.

Wizę krajową w celu repatriacji lub decyzję o zakwalifikowaniu do wydania wizy wjazdowej w celu repatriacji wydaje, albo odmawia jej wydania **konsul właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o jej wydanie**, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Jeżeli przemawia za tym uzasadniony interes wnioskodawcy, minister właściwy do spraw zagranicznych może wyznaczyć innego konsula.

Kogo dotyczy ?

Wiza wjazdowa w celu repatriacji może być wydana osobie polskiego pochodzenia deportowanej lub zesłanej przez władze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (warunek ten uznaje się również spełniony w sytuacji, gdy deportowanymi lub zesłanymi byli wstępni takiej osoby), która przed dniem wejścia w życie ustawy, tj. **do dnia 1 stycznia 2001 roku** zamieszkiwała na stałe na terytorium obecnej **Republiki Armenii, Republiki Azerbejdżańskiej, Gruzji, Republiki Kazachstanu, Republiki Kirgiskiej, Republiki Tadżykistanu, Turkmenistanu, Republiki Uzbekistanu albo azjatyckiej części Federacji Rosyjskiej**.

Wiza krajowa w celu repatriacji może zostać również wydana małżonkowi i zstępny do czwartego stopnia (oraz ich małżonkom) wcześniej wspomianej osoby.

Małżonkowi repatrianta, który nie złożył wniosku o wydanie wizy krajowej w celu repatriacji, a zamierza osiedlić się z nim wspólnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udziela się zezwolenia na pobyt stały (wniosek w sprawie dołącza się do wniosku o wydanie wizy krajowej w celu repatriacji, a rozstrzygnięcie w sprawie zostaje podjęte przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców).

**Kiedy można nie
otrzymać wizy
repatriacyjnej ?**

Wiza krajowa w celu repatriacji **nie może być wydana** osobie, która:

1. utraciła obywatelstwo polskie nabyte w drodze repatriacji na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji;
2. repatriowała się z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na podstawie umów repatriacyjnych zawartych w latach 1944-1957 przez Rzeczpospolitą Polską albo przez Polską Rzeczpospolitą Ludową z Białoruską Socjalistyczną Republiką Radziecką, Ukrainą Socjalistyczną Republiką Radziecką, Litewską Socjalistyczną Republiką Radziecką i Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich do jednego z państw będących stroną tych umów, lub
3. w czasie pobytu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej działała na szkodę podstawowych interesów Rzeczypospolitej Polskiej, lub
4. uczestniczyła lub uczestniczy w łamaniu praw człowieka, lub
5. jej dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub
6. wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub
7. obowiązuje wpis danych osoby do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany.

Osoba ubiegająca się o wydanie wizej repatriacyjnej jest obowiązana złożyć konsulowi właściwemu ze względu na miejsce jej zamieszkania osobiście (w szczególnych przypadkach uzasadnionych osobistą sytuacją osoby, konsul może od tego odstąpić):

1. wniosek o wydanie wizej krajowej w celu repatriacji, wypełniony w języku polskim (**do pobrania: załącznik nr 1**);

2. życiorys wnioskodawcy;

3. aktualną fotografię osoby, której wniosek dotyczy, nieuszkodzoną, kolorową, o wymiarach 35 mm x 45 mm, wykonaną w ciągu ostatnich 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku, mającą dobrą ostrość, przedstawiającą wizerunek twarzy od wierzchołka głowy do górnej części barków, tak aby twarz zajmowała 70-80% fotografii, oraz pokazującą wyraźnie oczy i twarz, na jednolitym jasnym tle; fotografia ma przedstawiać osobę bez nakrycia głowy i okularów z ciemnymi szklami, w pozycji frontalnej, patrzącą na wprost z otwartymi oczami, nieprzesłoniętymi włosami, z naturalnym wyrazem twarzy i zamkniętymi ustami; osoba z wrodzonymi lub nabytymi wadami wzroku może dołączyć do wniosku fotografię przedstawiającą ją w okularach z ciemnymi szklami, a osoba nosząca nakrycie głowy zgodnie z zasadami swojego wyznania - fotografię przedstawiającą ją w nakryciu głowy; nakrycie głowy nie może zakrywać ani zniekształcać owalu twarzy.;

4. odpis aktu urodzenia wnioskodawcy;

5. dokumenty poświadczające aktualny stan cywilny wnioskodawcy;

6. dokumenty potwierdzające miejsce stałego zamieszkania w azjatyckiej części byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich tj. na terytorium obecnej Republiki Armenii, Republiki Azerbejdżańskiej, Gruzji, Republiki Kazachstanu, Republiki Kirgiskiej, Republiki Tadżykistanu, Turkmenistanu, Republiki Uzbekistanu albo azjatyckiej części Federacji Rosyjskiej;

7. dokumenty potwierdzające polskie pochodzenie (**co najmniej jedno z rodziców lub dziadków albo dwoje pradziadków winno być narodowości polskiej** - warunek ten uważa się za spełniony, jeżeli co najmniej jedno z rodziców lub dziadków, albo dwoje pradziadków wnioskodawcy potwierdziło swoją przynależność do Narodu Polskiego przez, w szczególności, pielęgnowanie polskich tradycji i zwyczajów), którymi mogą być dokumenty wydane przez polskie władze państwowe lub kościelne, a także przez władze byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, dotyczące wnioskodawcy lub jego rodziców, dziadków lub pradziadków, a w szczególności:

- polskie dokumenty tożsamości;
- akty stanu cywilnego lub ich odpisy albo metryki chrztu poświadczające związek z polskością;
- dokumenty potwierdzające odbycie służby wojskowej w Wojsku Polskim, zawierające wpis informujący o narodowości polskiej;
- dokumenty potwierdzające fakt deportacji lub uwięzienia, zawierające wpis informujący o narodowości polskiej;
- dokumenty tożsamości lub inne dokumenty urzędowe zawierające wpis informujący o narodowości polskiej;
- dokumenty o rehabilitacji osoby deportowanej, zawierające wpis informujący o jej narodowości polskiej;
- dokumenty potwierdzające prześladowanie osoby ze względu na jej polskie pochodzenie;

1. inne dokumenty potwierdzające okoliczności wymienione we wniosku

2. oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe.

Podkreślenia wymaga fakt, że uznanie polskiego pochodzenia związane jest nie tylko z posiadaniem dokumentów potwierdzających pochodzenie rodziców, dziadków i pradziadków, zależy ono również bowiem od potwierdzenia związków z polskością.

Po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw wewnętrznych konsul wydaje wizę krajową w celu repatriacji lub odmawia jej wydania. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przed wyrażeniem zgody, o której mowa powyżej - zwraca się z wnioskiem do Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do Szefa Agencji Wywiadu, Prezesa Instytutu Pamięi Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu lub wojewody o przekazanie danych i informacji o osobie ubiegającej się o wydanie wizej krajowej w celu repatriacji, mających znaczenie dla przeprowadzenia postępowania.

Co należy dołączyć do wniosku o wydanie wizej repatriacyjnej ?

Możliwość umiejscowienia aktów stanu cywilnego w polskim urzędzie stanu cywilnego

Osoba ubiegająca się o wydanie wizy krajowej w celu repatriacji, przedstawiając dowody potwierdzające posiadanie lub zapewnienie warunków do osiedlenia się, może zwrócić się do konsula z wnioskiem o sporządzenie polskiego aktu stanu cywilnego w rejestrze stanu cywilnego w jednym z trybów przewidzianych w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 709), dołączając do niego zagraniczne dokumenty umożliwiające sporządzenie polskiego aktu stanu cywilnego. W kolejnym etapie konsul przygotowuje dokumentację związaną z wnioskiem o sporządzenie polskiego aktu stanu cywilnego oraz dokonuje jej tłumaczenia na język polski lub poświadcza przedłożone tłumaczenie tej dokumentacji, a następnie przekazuje wniosek oraz dokumenty, o których mowa kierownikowi urzędu stanu cywilnego wybranemu przez osobę występującą z wnioskiem.

Aby konsul mógł wydać wizę krajową w celu repatriacji, wnioskodawca musi przedstawić dowód potwierdzający posiadanie przez niego lub zapewnienie mu przez inne osoby lokalu mieszkalnego i źródeł utrzymania w Rzeczypospolitej Polskiej, albo zapewnienia miejsca w ośrodku adaptacyjnym, zwanych **warunkami do osiedlenia się**.

Dowodem potwierdzającym zapewnienie warunków do osiedlenia się jest:

1. dokument potwierdzający tytuł prawny do lokalu mieszkalnego na okres nie krótszy niż 12 miesięcy (np. akt własności lokalu mieszkalnego, umowa najmu) oraz oświadczenie o zatrudnieniu lub umowa o pracę na okres nie krótszy niż 12 miesięcy;

2. decyzja Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji w sprawie przyznania miejsca w ośrodku adaptacyjnym;

3. uchwała rady gminy, zawierająca zobowiązanie zapewnienia warunków do osiedlenia się przez okres nie krótszy **niż 2 lata**;

4. oświadczenie obywatela polskiego (**w tym wypadku może je złożyć wyłącznie wstępny, zstępny lub rodzeństwa wnioskodawcy**), osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej mających siedzibę w Polsce, zawierające zobowiązanie zapewnienia warunków do osiedlenia się przez okres **nie krótszy niż 2 lata**.

Dowód potwierdzający źródła utrzymania nie jest wymagany od osób małoletnich i tych, którym przysługują uprawnienia emerytalne lub rentowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Uchwalona przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustawa z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 858) przewidziała istnienie tzw. **ośrodków adaptacyjnych**. Prowadzenie takich miejsc powierzone będzie w drodze konkursu ofert wyznaczonym organizacjom społecznym, stowarzyszeniom i innym osobom prawnym, a organizowane w nich zajęcia adaptacyjno-integracyjne umożliwią przebywającym w nim osobom samodzielne funkcjonowanie w państwie.

W ośrodkach zapewnia się repatriantom:

1) zakwaterowanie w pomieszczeniu odpowiednim do właściwości osobistych osób umieszczonych w ośrodku, w szczególności wieku, płci i stanu zdrowia;

2) całodzienne wyżywienie składające się z trzech posiłków, w tym jednego posiłku gorącego, oraz napojów;

3) całodobowy dostęp do pomieszczeń i urządzeń umożliwiających samodzielne przygotowanie posiłku;

4) całodobowy dostęp do pomieszczeń i urządzeń higieniczno-sanitarnych;

5) środki czystości niezbędne do utrzymania higieny osobistej, w tym przeznaczone dla osób małoletnich;

6) możliwość wykonywania na własny koszt, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach - na koszt ośrodka połączeń telefonicznych przy użyciu urządzeń pozostających na wyposażeniu ośrodka, w tym z telefaksu;

7) bezpłatny dostęp do szerokopasmowego Internetu;

8) możliwość uczestniczenia w zajęciach adaptacyjno-integracyjnych oraz w zajęciach umożliwiających poznanie historii, tradycji i zwyczajów polskich, a także w kursach języka polskiego i kursach zawodowych.

Zapewnienie warunków do osiedlenia się

Ośrodki adaptacyjne

Małoletni

W drodze repatriacji obywatelstwo polskie nabywa również **małoletni** pozostający pod władzą rodzicielską repatrianta. W przypadku, gdy repatriantem jest tylko jedno z rodziców, małoletni nabywa obywatelstwo polskie jedynie **za zgodą drugiego z rodziców**, wyrażoną w oświadczeniu złożonym przed konsulem. **Nabycie obywatelstwa przez małoletniego, który ukończył 16 lat, może nastąpić jedynie za jego zgodą**. Małoletni pozostający pod opieką nabywa obywatelstwo polskie w drodze repatriacji, jeżeli dokona jej za zgodą opiekuna wyrażoną w oświadczeniu złożonym przed konsulem.

**Decyzja
o zakwalifikowaniu
do wydania wizy
krajowej w celu
repatriacji**

Osobie, która nie posiada zapewnionego w Rzeczypospolitej Polskiej lokalu mieszkalnego i utrzymania lub miejsca w ośrodku, a spełnia pozostałe warunki do uzyskania wizy krajowej w celu repatriacji, konsul wydaje decyzję o zakwalifikowaniu do wydania wizy krajowej w celu repatriacji, decyzję tę jednak minister właściwy do spraw wewnętrznych może uchylić, jeżeli:

1. osoba polskiego pochodzenia zostanie skazana w Rzeczypospolitej Polskiej prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne na karę co najmniej roku pozbawienia wolności lub
 2. osoba polskiego pochodzenia zostanie skazana poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, będące zbrodnią w rozumieniu prawa polskiego, na karę co najmniej roku pozbawienia wolności, lub
 3. dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe, lub
 4. decyzja została wydana w wyniku przestępstwa, lub
 5. wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznane organowi, który wydał decyzję, lub
 6. dane osoby polskiego pochodzenia znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, lub
 7. wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub
 8. obowiązuje wpis danych osoby polskiego pochodzenia do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądane.
- Minister właściwy do spraw wewnętrznych ma również obowiązek uchylić wcześniej wspomnianą decyzję, jeżeli ustali istnienie podstawy do stwierdzenia nieważności decyzji, określonej w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.).

Po przybyciu na miejsce osiedlenia repatriant musisz uregulować sprawy związane ze swoim zamieszkaniem i zameldowaniem.

O ile wcześniej - za pośrednictwem konsulatu - nie umiejscowiłeś swoich aktów stanu cywilnego (urodzenia, małżeństwa itp.), to na samym początku powinieneś je zarejestrować w miejscowym Urzędzie Stanu Cywilnego.

Następnie musisz udać się do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania Urzędu Wojewódzkiego, aby otrzymać od wojewody potwierdzenie posiadania obywatelstwa polskiego. Potwierdzenie posiadania obywatelstwa polskiego jest wydawane na podstawie wniosku (**do pobrania: załącznik 2**), paszportu z wklejoną wizą repatriacyjną oraz po przedstawieniu odpisów aktów stanu cywilnego sporządzonych w polskim USC, dokumentów potwierdzających miejsce zamieszkania na obszarze danego województwa. Kopie wszystkich dokumentów powinieneś złożyć wraz z udostępnieniem oryginałów do wglądu celem potwierdzenia ich zgodności przez pracownika przyjmującego wniosek bądź w postaci kserokopii potwierdzonych za zgodność z oryginałem przez notariusza. Kolejnym krokiem jest złożenie przez Ciebie w urzędzie miasta lub gminy wniosku o wydanie dowodu osobistego, zameldowanie się na pobyt stały oraz wystąpienie o nadanie numeru ewidencyjnego PESEL.

**Pierwsze kroki
po przyjeździe do Polski**

	<p>Zasady pomocy dla repatriantów i przybyłych wraz z nimi członków najbliższej rodziny określone w rozdziale czwartym ustawy o repatriacji przewidują możliwość udzielenia pomocy na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. pokrycie kosztów przejazdu lub przelotu oraz przewozu mienia do Rzeczypospolitej Polskiej; 2. na zagospodarowanie i bieżące utrzymanie -- nie przysługuje repatriantom umieszczonym w ośrodku na podstawie decyzji w sprawie przyznania miejsca w ośrodku; 3. od dnia 1 września 2017 r. na pokrycie kosztów związanych z podjęciem w Rzeczypospolitej Polskiej nauki przez osobę małoletnią; 4. pomocy finansowej na częściowe pokrycie poniesionych, udokumentowanych przez repatrianta kosztów związanych z remontem, adaptacją lub wyposażeniem lokalu mieszkalnego w miejscu osiedlenia się w Rzeczypospolitej Polskiej; 5. pomocy finansowej na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych w formie dopłaty czynszu najmu lokalu mieszkalnego lub budynku mieszkalnego, opłaty do zakwaterowania w domu studenckim, kosztów nabycia lokalu mieszkalnego lub budynku mieszkalnego. <p>Oddział Obywatelstwa Polskiego w Wydziale Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców nie jest organem właściwym do przyznawania wcześniej wspomnianych form pomocy, w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji należy kontaktować się zatem z odpowiednimi władzami tj. Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Repatriacji (dot. trzech pierwszych form pomocy) oraz właściwymi starostami (pozostałe dwie formy).</p> <p>Kursy nauki języka polskiego i adaptacji w polskim społeczeństwie.</p> <p>Udział w bezpłatnych kursach przysługuje repatriantowi oraz członkom jego najbliższej rodziny, w trakcie których mogą doskonalić swoją znajomość języka polskiego, polskiej historii i kultury, poznają podstawy obowiązującego w Polsce porządku prawnego, ekonomicznego i socjalnego oraz dowiadują o przysługujących im prawach. Organem odpowiedzialnym za organizację lub zlecenie organizacji kursów językowo-adaptacyjnych dla repatriantów jest minister właściwy do spraw oświaty i wychowania oraz minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.</p> <p>Osobom, którym wydano decyzję o przyrzeczeniu wydania wize w celu repatriacji oraz członkom ich najbliższej rodziny konsul może zapewnić pokrycie kosztów uczestnictwa w kursie nauki języka polskiego w kraju zamieszkania.</p>
<p>Pomoc dla repatriantów</p>	<p>Kursy nauki języka polskiego i adaptacji w polskim społeczeństwie.</p> <p>Udział w bezpłatnych kursach przysługuje repatriantowi oraz członkom jego najbliższej rodziny, w trakcie których mogą doskonalić swoją znajomość języka polskiego, polskiej historii i kultury, poznają podstawy obowiązującego w Polsce porządku prawnego, ekonomicznego i socjalnego oraz dowiadują o przysługujących im prawach. Organem odpowiedzialnym za organizację lub zlecenie organizacji kursów językowo-adaptacyjnych dla repatriantów jest minister właściwy do spraw oświaty i wychowania oraz minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.</p> <p>Osobom, którym wydano decyzję o przyrzeczeniu wydania wize w celu repatriacji oraz członkom ich najbliższej rodziny konsul może zapewnić pokrycie kosztów uczestnictwa w kursie nauki języka polskiego w kraju zamieszkania.</p> <p>Osoba wspierająca repatrianta</p> <p>Wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce zamieszkania repatrianta może przydzielić mu, w drodze decyzji, na jego wniosek uzasadniony jego szczególną sytuacją, która może wynikać w szczególności z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podeszłego wieku; 2) stanu zdrowia; 3) braku umiejętności adaptacyjnych; 4) niewładania językiem polskim w wystarczającym stopniu - osobę wspierającą repatrianta, którą przydziela się repatriantowi na okres nie dłuższy niż 2 lata, której zadaniem jest udzielanie repatriantowi pomocy w adaptacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, polegającej w szczególności na: <ol style="list-style-type: none"> 1) udzielaniu informacji o sposobie załatwienia istotnych dla repatrianta spraw z zakresu opieki medycznej, szkolnictwa, pomocy socjalnej oraz zatrudnienia; 2) wspieraniu repatrianta w załatwianiu spraw - w szczególności w zakresie sporządzania w jego imieniu pism urzędowych; 3) asystowaniu repatriantowi w podeszłym wieku podczas wizyt lekarskich. <p>Dodatkowe informacje dostępne są na stronie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji pod następującym adresem:</p>
<p>Informacje dodatkowe</p>	<p>https://mswia.gov.pl/pl/bezpieczenstwo/obywatelstwo-i-repatri/repatriacja oraz na stronach internetowych ambasad oraz konsulatów generalnych Rzeczypospolitej Polskiej.</p>
<p>Podstawa prawna</p>	<p>Ustawa z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji oraz ustawa z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 347).</p>

Karta ma charakter informacyjny i nie stanowi wykładni prawa

▶ Pliki do pobrania

Wniosek o wydanie wize krajowej w celu repatriacji
283.04 KB

Wniosek o potwierdzenie posiadania obywatelstwa polskiego

283.33 KB

- [Drukuj](#)
- [Generuj PDF](#)
- [Powiadom](#)
- [Powrót](#)

liczba wejść: 35478
